

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-11-75-22>

УДК 316.77

Гречинська А.С.

Київський національний університет культури і мистецтв

ЖАНР ІНТЕРВ'Ю НА ТЕЛЕБАЧЕННІ: ПРАКТИКА США ТА ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ

Анотація. У статті йде мова про журналістський жанр інтерв'ю на телебаченні. Розглядаються приклади закордонних телевізійних передач, адже вітчизняні наразі знаходяться в розвитку. Аналізуються та окреслюються особливості, характерні риси, жанроутворювальні елементи та обов'язкові вимоги жанру на прикладах американських, британських та німецьких програм у жанрі інтерв'ю та ток-шоу. Порівнюються американські та західноєвропейські програми в жанрі інтерв'ю з точки зору підготовки та манери подачі інформації ведучими. Розглядається роль особистості ведучого та її можливий вплив у таких проєктах. У дослідженні застосовано термінологічний метод для характеристики наукової проблеми та основних понять, а також загальнонаукові методи: аналіз, синтез, узагальнення.

Ключові слова: телебачення, інтерв'ю, телеканал, журналістика, публіцистика, дискусія, діалог, ток-шоу, ЗМІ, комунікація.

Hrechyshkina Anna

Kyiv National University of Culture and Arts

TV INTERVIEW GENRE: USA AND WESTERN EUROPEAN PRACTICE

Summary. The article deals with the journalistic genre of television interview. Interview programs appear on TV channels more and more today, journalists are increasingly turning to this genre to discuss current issues and solve important problems. Such attention to the interview is justified – the current stage of the journalism development involves the modernization of the whole media system. Thanks to such genres as interview, it is easier for a journalist to interact in real-time with his audience. In addition, it is always possible to separate the primary source of information from the "secondary comment". An important point is the change in the role of the audience in society: from passive consumption of the media product to equal participation, complicity in information sharing. All this reflects the tendency to move from the process of information to communication as interaction. Interview programs are widespread on the air of foreign TV channels. This trend is relevant because viewers are always interested in celebrities and personalities, they are interested in watching their judgments, the course of their thoughts and feelings. From here it is important to study the characteristics of the interview programs abroad. The article deals with examples of foreign television interview programs, as Ukrainian ones are currently under development. The features, characteristics, genre elements and mandatory requirements of the genre are analyzed and outlined by examples of American, British and German interview programs and talk shows. The American and Western European programs are compared in terms of preparation and presentation methods of the presenters. The role of the presenter's personality and its possible influence in such projects are considered. The study used a terminological method to characterize a scientific problem and basic concepts, as well as general scientific methods: analysis, synthesis, generalization.

Keywords: television, interview, TV channel, journalism, discussion, dialogue, talk show, media, communication.

Постановка проблеми. Останнім часом все більше на телевізійних каналах з'являється програм у жанрі інтерв'ю, журналісти все частіше звертаються до нього з метою обговорення поточних проблем та вирішення важливих питань. Така увага до інтерв'ю обґрунтована – сучасний етап розвитку журналістики передбачає модернізацію всієї системи засобів масової інформації. На цьому тлі на перший план серед текстів стали виходити такі, що мають «діалогічність природи»: інтерв'ю, «круглий стіл» тощо, в яких можна простежити різні погляди на одне й теж саме порушене питання або проблему, яка хвилює аудиторію. Завдяки таким жанрам, як інтерв'ю, журналісту простіше працювати в реальному режимі діалогу зі своїми читачами. До того ж завжди можна відокремити першоджерело інформації від «вторинного коментаря». Істотним фактом є зміна ролі самої аудиторії в суспільстві: від пасивного споживання медійного продукту до рівноправної участі, співучасті в обміні інформацією. Все це ві-

дображає тенденцію переходу від процесу інформування до комунікації як взаємодії.

Програми в жанрі інтерв'ю мають велике поширення в ефірі закордонних телеканалів. Така тенденція актуальна, тому що глядачі завжди цікавляться персонами та особистостями, їм цікаво стежити за судженнями, ходом думки та почуттів відомих людей. Звідси важливо вивчити характеристики програм у жанрі інтерв'ю закордоном. Серед таких країн, де широко поширені програми в жанрі інтерв'ю, безумовно, лідером є США. Програми в жанрі інтерв'ю поширені також у Німеччині та Великобританії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення інтерв'ю здійснювалося з позицій жанру публіцистики (М. Лукина, Т. Попова) та мовленевого жанру (Н. Мелехова, О. Саламатіна, О. Селіванова). Вивчалися також дискурсивні стратегії інтерв'ю (Ю. Красноперова), розглядалося інтерв'ю в системі жанрів комунікації (М. Штельмах), формулювалась специфіка телевізійних інтерв'ю (Н. Га-

пачило, Т. Шальман). Певні наукові дослідження стосувалися особливостей жанрів: ток-шоу (А. Залегдінова, О. Каптурова, О. Ларіна), телеінтерв'ю (Л. Ухова, Г. Денискіна), розважальної програми (М. Канчер), теледебатів (Ю. Іванова, М. Ільченко, І. Кукса). Американські та європейські телевізійні програми досліджували Л. Санжеева, Ч. Абидаева, О. Лагодзінська. Однак комплексне дослідження телевізійного інтерв'ю з врахуванням його складників не отримало належного висвітлення.

Мета статті. Головною метою цієї статті є аналіз функціонування телевізійного інтерв'ю в сучасному медіапросторі, зокрема в країнах Західної Європи та США. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі **завдання**: дослідити західний досвід інтерв'ю на телебаченні; проаналізувати особливості телевізійного інтерв'ю у кожній з обраних країн; порівняти американські та європейські телевізійні програми в жанрі інтерв'ю.

Виклад основного матеріалу. У журналістській практиці інтерв'ю розглядається як один з традиційних методів збору інформації. Однак розмова з компетентним співрозмовником може бути самоцінною і як текст, жанр. У теорії журналістики існують два підходи до вивчення інтерв'ю – методичний і жанровий. Перший розглядає інтерв'ю в якості способу збору інформації як питально-відповідний метод отримання відомостей [2, с. 174]. Другий підхід – це розгляд інтерв'ю як способу організації тексту зі своєю оригінальною структурою та формоутворюючими рисами [5, с. 56]. У цій роботі нас цікавить інтерв'ю як самостійний публіцистичний жанр на телебаченні.

З появою інтерв'ю на телебаченні, жанр отримав істотну якість – видовищність. Тепер джерелом інформації про героя інтерв'ю стала мова (інтонація, емоційне забарвлення), невербальні засоби спілкування (міміка, жести, поведінка), а нерідко й навколишнє середовище (інтер'єр приміщення). Саме видовищністю пояснюється особлива достовірність і широке поширення жанру інтерв'ю на телебаченні. Тільки завдяки телебаченню можна насправді побачити особистість, оцінити рівень її впевненості у відповідях, а отже, зробити висновки про ступінь правдивості інформації.

Авторка Н. Петрова виводить такі жанрові стилістичні особливості телевізійного інтерв'ю:

- суб'єктивізація оповідання: глядачі стають свідками безпосереднього спілкування співрозмовників, жива мова кожного з яких відображає індивідуальні мовні особливості та має особистісний характер;

- наочність і видовищність мовного спілкування;

- умова високої ефективності телепередачі – спільна творчість журналіста, співрозмовника та телеглядача [6, с. 47].

Розглянемо ці особливості на прикладах. Порівняльний аналіз зарубіжних телевізійних інтерв'ю коректніше за все проводити відповідно до вимог жанру: жанроутворювальними елементами, конкретними завданнями, цільовим призначенням інтерв'ю. До жанроутворювальних елементів належать: предмет відображення, авторські завдання та методи [1, с. 81].

У різних країнах ці критерії реалізуються по-різному, причиною чого є різний підхід до осмислення практичної діяльності журналіста. Так, наприклад, в американській телевізійній практиці,

дуже рідко виділяється таке поняття, як жанр, а зазвичай матеріали поділяються за форматом. Багато програм у жанрі інтерв'ю на американському телебаченні називають ток-шоу, незважаючи на те, що за жанровими ознаками вони представляють собою саме інтерв'ю.

Оскільки в Сполучених Штатах Америки жанр інтерв'ю в чистому вигляді на телебаченні майже відсутній, проаналізуємо американські ток-шоу, де інтерв'ю є головним складником. Розглядаючи поняття «ток-шоу» можна визначити його як свого роду яскравий, динамічний спектакль і назвати перші ознаки цього жанру: легкість розмови, артистизм ведучого та обов'язкову присутність аудиторії [4, с. 58].

Першою програмою, яка дала поштовх розвитку жанру ток-шоу на американському телебаченні стало «Шоу Ларрі Кінга» (Larry King Live). Передача виходила з 1985 по 2010 рік і була найпопулярнішою програмою на каналі CNN. Протягом 25 років її автор та ведучий Ларрі Кінг провів більше 40 тис. інтерв'ю з політиками, спортсменами, бізнесменами, зірками з усього світу, за що потрапив до Книги рекордів Гіннеса. З січня 2011 року програма виходить у тому ж форматі, але з новим ведучим та має назву «Сьогодні ввечері з Пірса Моргана» (Piers Morgan Tonight). Предметом відображення тут є цікаві особистості, гості ведучого. Авторським завданням програми є отримання найсвіжіших, найяскравіших та ексклюзивних новин з життя цих особистостей.

Секрет успіху шоу Ларрі Кінга дуже простий: потрібно дати відчутти спікеру свободу висловлювань, надати можливість висловлювати думки в неформальному вигляді. Крім того, одна зі складових успішного інтерв'ю – щирий інтерес до співрозмовника, незалежно від того, хто він. І ще розмова на рівних. Він неухильно дотримується головних постулатів журналістики: об'єктивність, неупередженість, високий професіоналізм. Питання формулює бездоганно чітко, не влаштовує гостю іспиту, в усьому дотримується міри і такту. Вміє проникати в саму суть явища або ситуації.

Його називають «ветераном політичної антропології», а часом і «потрошителем» за вміння «розкривати» співрозмовника. Фірмовий стиль Кінга – імпровізація, незвичайні питання, експромт. Він не готується до інтерв'ю. У ведучого є золоте правило: ніколи не ставити запитань, на які він заздалегідь знає відповіді. Сам же Ларрі Кінг коментує свою популярність настільки скромно: «Єдиний секрет моєї популярності – це те, що ніякого секрету немає. Просто я намагаюся бути сам собою. І все» [13].

За особливостями мовної культури Ларрі Кінга можна віднести до елітарної мовної особистості. Він має сильний тип нервової системи, є врівноваженим і рухливим. Щоб визначити лінгвокультурну специфіку американського ток-шоу, М. Лукіна виділила такі тематичні уподобання ток-шоу Ларрі Кінга [3, с. 58]: самовираження особистості, людина, яка зробила себе сама (selfmade), проблеми здоров'я та проблеми дітей [3, с. 47].

Ще одна популярна в Сполучених Штатах Америки програма, в якій відбулося злиття двох жанрів – інтерв'ю та ток-шоу – це «Late Show with David Letterman». В ефірі телеканалу CBS програма вперше з'явилася в 1993 році. Ведучий програми – відомий комік США. Сьогодні програма

вже має нового ведучого та відповідно нову назву «The Late Show with Stephen Colbert» [14]. Предметом відображення стають цікаві люди. Девід Леттерман ставить перед собою завдання розповісти телеглядачам про особу, яка прийшла в програму. Це завдання він здійснює за допомогою організації живого діалогу. Своїми гостями він завжди ставить такі питання, щоб глядачі могли оцінити особистісні характеристики гостя передачі. Через те, що «Late Show with David Letterman» переважно має жанр ток-шоу, в програмі відсутня будь-яка офіційність. За всіма ключовими характеристиками програму «Late Show with David Letterman» можна віднести до інтерв'ю-портрета.

Щодо особистості ведучого проекту, то Девід Леттерман вважається найкращим майстром американського гумору: живого, гострого та того, що не має меж. Його особливістю є невимушена, природня манера поведінки та спілкування з гостями. У нього блискуча реакція, тому зі своїми жартами він завжди влучає у ціль.

Ще одним аналогом «Late Show with David Letterman» стала програма «Шоу Еллен Дедженерес» (The Ellen DeGeneres Show), яка за час свого існування отримала 59 нагород «Еммі» [19]. Вперше жителі Сполучених Штатів побачили цю передачу 8 вересня 2003 року. Серед гостей Еллен було багато зірок першого ешелону [23]. Це актори, музиканти, спортсмени, громадські діячі, політики. Ведуча проводить діалоги з гостями на різні теми: від новинок музики до останніх новин політики [20, с. 69]. У цій програмі, як в попередніх, предметом відображення програми стають цікаві особистості. Завдання програми – представити телеглядачам цікаву людину. Авторське завдання ж полягає в тому, щоб отримати інформацію з «перших рук». Воно реалізується за допомогою методу – організація живого діалогу. Випуски програми «Шоу Еллен Дедженерес» побудовані на інтерв'ю-портретах і прагнуть розкрити героя передачі з точки зору соціально-психологічного аспекту. Ведуча ток-шоу веде передачу дуже невимушено, багато дискутує про те, що цікаво глядачам та їй самій. Кожен випуск наповнений різноманітними діями з боку ведучої, має інтерактивний характер. Оскільки Еллен має на меті розважити аудиторію, все відбувається дуже неформально та несерйозно. Це стосується і мовних аспектів. Ведуча використовує нескладні граматичні конструкції, прості речення. Доволі часто Еллен переривається, не висловивши думку до кінця [7]. Еллен створює сприятливі умови для своїх гостей, незважаючи на те, що любить покешкувати з них. За рахунок цього розмова виходить відкритою та невимушеною.

У Великобританії велику популярність серед телеглядачів отримала програма «The Wright Stuff», яка виходить на «Channel 5» [22]. Ведучим програми є Метью Райт. У 2018 році він залишив шоу, тому наразі програма має назву «Jeremy Vine». Її ведучим став Джереми Вайн. Предметом відображення в цій програмі стають важливі новини. За допомогою заздалегідь підготовлених питань ведучий виконує авторську задачу: отримує відповіді у своїх гостей «з перших рук». Інтерв'юер у програмі використовує метод організації живого діалогу. У цій програмі Метью Райт виступає більше модератором, ніж інтерв'юером, адже під час ефіру відбувається обговорення певної теми

з гостями, експертами та звичайними глядачами. Висвітлюються різні думки з приводу однієї проблеми. Після цього ведучий підбиває підсумок.

Метью Райт розповідав, що впродовж 18 років, під час яких телепрограма виходила в ефір, перед кожним виступом він обов'язково перевіряв список питань, які він буде ставити своїм гостям, ретельно готувався. Аудиторію він тримає за рахунок обговорення серйозних тем з гумором, але не завжди жарти ведучого виявлялися доречними. Так, після обговорення в ефірі смерті підлітка, ведучому довелося приносити публічні вибачення. Незважаючи на це, з 2000 року він є ведучим програми, яка з роками набирала популярність серед телеглядачів Великобританії [9, с. 58].

Наступною популярною програмою на британському телебаченні є «Відверта розмова» (HARD talk), ведучим якої наразі є Стівен Сакур [17]. Прем'єра відбулась у 1997 році, тоді ведучим передачі був Тім Себаст'ян. «Відверта розмова» – це суспільно-політичне ток-шоу, яке виходить на каналах BBC World News та BBC News Channel. Ведучий програми зустрічається з гостями, які належать до різних сфер діяльності та дискутує з ними з приводу певної теми. У процесі інтерв'ю гість програми розповідає яскраві моменти зі свого життя. Предметом відображення стають факти та події, що відбуваються у світі. Авторське завдання реалізується за допомогою питань, які цікавлять глядачів і на які ведучий отримує відповіді безпосередньо від учасників подій. У програмі ведучий використовує метод організації живого діалогу. Програму можна віднести до інтерв'ю-портрета. При цьому ведучий виконує конкретне завдання телевізійного інтерв'ю – представляє глядачам цікаву людину.

Ведучий передачі має 20-річний досвід журналістської діяльності, а в листопаді 2010 року Стівен Сакур був нагороджений премією «International TV Personality of the Year Award». Він відомий прямими та жорсткими питаннями на адресу своїх респондентів, а також словесними маніпуляціями та вмінням вивести людину на правду. Стівен – впевнена в собі людина, яка в будь-якій ситуації може відстояти думку. Але попри це він вважає, що надає глядачам можливість власноруч робити висновки з його розмов з відомим людьми.

Наступними популярними програмами в жанрі інтерв'ю у Великобританії є «I talk» і «The Global Conversation». Обидві програми виходять на телеканалі Euronews. Ведуча програм – Ізабель Кумар – британська журналістка. У кожен випуск програм запрошується спеціальний гість, який може відповісти на всі питання в певній галузі.

Предметом відображення програми «I talk» стають факти та події, що відбуваються в Європі [18]. Перед Ізабел Кумар стає авторське завдання: за допомогою питань, що хвилюють глядачів, отримати інформацію від її носія. Для цього в кожній програмі ведуча відбирає 5 питань, які надсилають до редакції телеглядачі. Крім цього до гостя у неї є і свої питання, які допомагають розкрити тему [10]. У своїх інтерв'ю ведуча використовує метод організації живого діалогу. А конкретним завданням телевізійного інтерв'ю стає те, що гість програми роз'яснює більш детально вже відомий факт. Цю передачу можна віднести до інформаційного інтерв'ю.

Предметом відображення в програмі «The Global Conversation» стають актуальні проблеми сучаснос-

ті. Авторським завданням тут є висвітлення поглядів світових лідерів на глобальні проблеми [16]. На відміну від попередньої передачі, в програмі «The Global Conversation» Ізабель Кумар є однією з ведучих. Вона, як і її колеги, спілкується в студії програми з главами держав, нюсмейкерами та ключовими фігурами громадянського суспільства, щоб показати телеглядачам їхнє бачення на глобальні проблеми. Крім того, гості передачі діляться можливими варіантами вирішення цих проблеми.

Однією з популярних програм у жанрі інтерв'ю на німецькому телебаченні є передача «Конфліктна зона» (Conflict Zone). Посилаючись на офіційний сайт програми, можна відзначити, що передача є вищим політичним інтерв'ю на каналі DW [15]. Ведучі Тім Себастьян і Мішель Фрідман є інтерв'юерами програми, які ставлять гострі питання своїм співрозмовникам та закликають представників влади до відповідальності. «Конфліктна зона» – це жорстке вивчення того, що пішло не так у сфері відповідальності гостя програми. Предметом відображення інтерв'ю стають актуальні проблеми сучасності. Ведучі реалізують авторську задачу за допомогою питань, відповіді на які отримують «з перших рук», при цьому вони дають можливість глядачам оцінити поведінку та відповіді запрошеного гостя, а також скласти певну думку про дії людини.

Тім Себастьян має 40-річний досвід у журналістській сфері, його колега Мішель Фрідман більше 25 років працює журналістом. Кожен з них віч-на-віч спілкується з гостями програми та за допомогою провокаційних питань намагається докопатися до істини.

На каналі DW виходила ще одна програма в жанрі інформаційного інтерв'ю – «Interview». Ведучими програми є Пітер Крейвен, Олександра фон Намені та Томас Спен. У студії вони обговорюють ключові новини тижня з провідними політиками та бізнесменами, пов'язують їх з ширшим контекстом, знайомлять глядачів з людьми, які ховаються за «заголовками» новин. Предметом відображення програми стають факти та події, що відбуваються в Німеччині. Ведучі передачі реалізують авторську задачу за допомогою питань, які цікаві глядачам, відповіді на які вони отримують від носіїв інформації. У програмі інтерв'юери використовують метод організації живого діалогу для залучення уваги глядачів.

З 2014 року на каналі ZDFNEO Майкл Кесслер у програмі «Kessler ist...» веде відверті розмови зі своїми гостями. У авторському шоу комік та шоумен Майк Кесслер випробовує на собі образи та пародіює знаменитостей, яких запрошує до себе в програму [19]. Предметом відображення в програмі стають цікаві люди. Авторське завдання в програмі реалізується за допомогою запитань, завдяки яким ведучий виводить героїв програми на шире інтерв'ю. Для досягнення своїх завдань інтерв'юер користується методом живого діалогу.

Майкл Кесслер, працюючи довгий час актором, переконаний, що всі знаменитості ховаються під масками та їх образи створені професіоналами. Однак своїм телеглядачам він намагається розкрити вже давно відомих особистостей з іншого боку, таким чином, інтерв'юер виконує конкретне завдання телеінтерв'ю [8, с. 43].

На основі проведеного аналізу можна зазначити, що всі програми мають чітко визначену структуру, що включає місце проведення, час проведення, канал трансляції, формат, ведучого та респондента.

У Сполучених штатах Америки немає яскраво виражених програм у жанрі інтерв'ю. На місцевих телеканалах можна зустріти передачі, в яких зливаються жанри інтерв'ю та ток-шоу. Але ці програми можна віднести до жанру інтерв'ю. У них присутні жанроутворювальні елементи: предмет, авторське завдання та методи. На ранніх етапах розвитку телебачення в Америці переважали програми інтерв'ю-портрета, де розглядалися соціально-психологічні характеристики героїв програми, а після стали набирати популярність й інформаційні інтерв'ю.

У країнах Німеччини та Великобританії навпаки – на телебаченні можна зустріти програми чистого жанру інтерв'ю. Найчастіше на телебаченні цих країн можна зустріти інформаційне інтерв'ю, хоча інтерв'ю-портрет там теж використовується. Швидше за все, популярність програм саме інформаційного інтерв'ю обумовлено менталітетом місцевого населення.

Якщо порівнювати програми в жанрі інтерв'ю на американських та європейських телеканалах, можна побачити, що американська та європейська модель таких програм значно різняться. Інтерв'ю в США більше тяжіє до імпровізації, має розважальний характер. Інтерв'ю в Західній Європі дотримується переважно традиційних стандартів жанру, несе значне смислове навантаження та інформативний характер. Американські ведучі-журналісти не готуються заздалегідь до ефірів. А у Німеччині та Великобританії підготовка до інтерв'ю забире багато часу в їхніх колег, є ґрунтовною. Окремо варто відзначити роль гумору в таких програмах. У США наявність гумору є запорукою успіху передачі та високих рейтингів каналу, адже таке ставлення до речей є типовим для американського менталітету. У Великобританії та Німеччині – навпаки, ведучі з побоюваннями використовують гумор у своїх розмовах з гостями, адже глядачі не завжди розуміють таку невимушеність та можуть розцінювати таке ставлення до гостя як неповагу та недбальство. Предметом відображення в американських ток-шоу стають відомі особистості, у той час як в Європі – це здебільшого проблеми та новини. Відповідно різниться й тематика передач. У США – це культура, дозвілля. У Німеччині та Великобританії – економіка, політика, суспільство та його проблеми.

Висновки. Програми в жанрі інтерв'ю мають велике поширення на зарубіжному телебаченні. Це обумовлено тим, що глядачам важливо отримувати інформацію «з перших рук», а також їм цікаво спостерігати за ходом думки у героїв програми тут і зараз. Крім цього глядачам цікаво спостерігати за почуттями цікавих особистостей.

Особливостями американських програм у жанрі інтерв'ю є те, що майже всі вони називаються ток-шоу, хоча за характеристиками належать до інтерв'ю. Ці програми носять здебільшого розважальний характер, гостями є знаменитості та зірки. Ведучі віддають перевагу імпровізації, залюбки спілкуються не лише зі своїми гостями, а й зі своїми глядачами. У Великобританії та Німеччині більшість програм у жанрі інтерв'ю можна відне-

сти до інформаційних, оскільки в студії гостями передач є політики, а також ключові фігури суспільства. У програмах обговорюються глобальні теми, які стосуються не тільки жителів Великобританії, але і людей по всьому світу. Всі ведучі заздалегідь готують питання перед виходом в ефір,

але під час розмови також ставлять запитання, які впливають з відповіді запрошеного гостя.

Американська та західноєвропейська моделі інтерв'ю мають більше відмінностей, ніж спільних рис. Вони стосуються всіх етапів створення програм: підготовки, проведення та сприйняття аудиторією.

Список літератури:

1. Данько-Сліпцова А. Нові медіа: історія, типологія. *Український науковий журнал «Освіта регіону»*. 2014. № 1–2. С. 80–85.
2. Крупко О.І. Комунікативно-прагматичний аспект дослідження текстів інтерв'ю преси. Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики. Київ : Логос, 2008. С. 174–179.
3. Лукина М. *Технология интервью*. 2-е изд., доп. Москва : Аспект Пресс, 2008. 192 с.
4. Михайлин І. Л. *Історія української журналістики XIX століття: Підручник*. Київ : Центр навчальної літератури, 2003. 720 с.
5. Михайлин І.Л. *Основи журналістики*. Київ : Центр учбової літератури, 2011. 496 с.
6. Петрова Н. *Медіа-право*. Київ : Київ. типографія, 2007. 276 с.
7. Санжеєва Л.Ц., Аби́дуєва Ч.А. Языковая игра в речи англоговорящих телеведущих. *Вестник Бурятского государственного университета*, 2015. С. 2–3.
8. Серажим К.С. Інтерв'ю з політиком як типовий жанр актуалізації сучасного політичного дискурсу. *Українське журналістознавство*. Київ, 2004. С. 43–51.
9. Халер М. Інтерв'ю : навчальний посібник. Київ : Академія Української Преси, Центр Вільної Преси, 2008. 404 с.
10. Alysén B. *The Electronic Reporter: Broadcast Journalism in Australia*. UNSW Press, 2002. 243 p.
11. Cathalena E. Burch. Def Leppard returns after 13 years. URL: http://tucson.com/entertainment/music/def-leppardreturns-after-years/article_93b67195-a063-5ad0-a49f-d5cf9ee51f53.html (дата звернення: 15.10.2019).
12. CNN Larry King live. Interview With Stevie Wonder. URL: <http://edition.cnn.com/TRANSCRIPTS/1012/05/lkl.01.html> (дата звернення: 15.10.2019).
13. CNN Larry King live. URL: <http://larrykinglive.blogs.cnn.com/> (дата звернення: 15.10.2019).
14. Conflict Zone. URL: <https://www.dw.com/en/top-stories/conflict-zone/s-32860> (дата звернення: 15.10.2019).
15. Global Conversation. URL: <https://www.euronews.com/programs/globalconversation> (дата звернення: 15.10.2019).
16. HARDtalk. URL: <https://www.bbc.co.uk/programmes/b006mg2m> (дата звернення: 15.10.2019).
17. I-TALK. URL: <https://ru.euronews.com/programs/i-talk> (дата звернення: 15.10.2019).
18. Kessler ist... URL: <https://www.zdf.de/dokumentation/kessler-ist> (дата звернення: 15.10.2019).
19. Lacey N. *Image and representation: Key concepts of media studies*. Basingstoke : Palgrave-Macmillan, 291 p.
20. *The Late Show with David Letterman/ Stephen Colbert*. URL: <https://www.cbs.com/shows/the-late-show-with-stephen-colbert/> (дата звернення: 15.10.2019).
21. *The Wright Stuff*. URL: <https://www.imdb.com/title/tt0315727/> (дата звернення: 15.10.2019).
22. *TheEllenShow*. URL: <https://www.ellentube.com/> (дата звернення: 15.10.2019).

References:

1. Danko-Sliptsova, A. (2014). Novi media: istoriia, typolohiia [New media: history and typology]. *Ukrainian scientific journal "Education of the region"*, no. 1–2, pp. 80–85.
2. Krupko, O.I. (2008). *Komunikatyvno-prahmatychnyi aspekt doslidzhennia tekstiv intervuiu presy. Problemy semantyky, prahmatyky ta kohnityvnoi linhvistyky* [The communicative and pragmatic aspect of researching press interview texts. Problems of semantics, pragmatics and cognitive linguistics]. Kyiv: Logos. (in Ukrainian)
3. Lukina, M. (2008). *Tehnologiya intervyyu* [Interview technology]. Moscow: Aspect Press. (in Russian)
4. Mykhailyn, I.L. (2003). *Istoriia ukrainskoi zhurnalistyky XIX stolittia* [History of Ukrainian Journalism of the 19th Century]. Kyiv: Center of Educational Literature. (in Ukrainian)
5. Mykhailyn, I.L. (2011). *Osnovy zhurnalistyky* [Fundamentals of Journalism]. Kyiv: Center of Educational Literature. (in Ukrainian)
6. Petrova, N. (2007). *Media-pravo* [Media Law]. Kyiv: Kyiv. typography. (in Ukrainian)
7. Sanzheeva, L.Ts., & Abidueva, Ch.A. (2015). *Yazykovaya igra v rechi anglogovoryaschih televeduschih* [A language game in the speech of English-speaking TV presenters]. *Bulletin of Buryat State University*, p. 23.
8. Serazhym, K.S. (2004). *Interviu z politykom yak typovyi zhanr aktualizatsii suchasnoho politychnoho dyskursu. Ukrainske zhurnalistykoznavstvo* [Interview with a politician as a typical genre of actualization of contemporary political discourse. Ukrainian Journalism]. Kyiv. (in Ukrainian)
9. Khaler, M. (2008). *Interviu: navchalnyi posibnyk* [Interview: Tutorial]. Kyiv: Academy of Ukrainian Press, Free Press Center. (in Ukrainian)
10. Alysén B. *The Electronic Reporter: Broadcast Journalism in Australia*. UNSW Press, 2002. 243 p.
11. Cathalena E. Burch. Def Leppard returns after 13 years. URL: http://tucson.com/entertainment/music/def-leppardreturns-after-years/article_93b67195-a063-5ad0-a49f-d5cf9ee51f53.html (accessed 15 October 2019).
12. CNN Larry King live. Interview With Stevie Wonder. URL: <http://edition.cnn.com/TRANSCRIPTS/1012/05/lkl.01.html> (accessed 15 October 2019).
13. CNN Larry King live. URL: <http://larrykinglive.blogs.cnn.com/> (accessed 15 October 2019).
14. Conflict Zone. URL: <https://www.dw.com/en/top-stories/conflict-zone/s-32860> (accessed 15 October 2019).
15. Global Conversation. URL: <https://www.euronews.com/programs/globalconversation> (accessed 15 October 2019).
16. HARDtalk. URL: <https://www.bbc.co.uk/programmes/b006mg2m> (accessed 15 October 2019).
17. I-TALK. URL: <https://ru.euronews.com/programs/i-talk> (accessed 15 October 2019).
18. Kessler ist... URL: <https://www.zdf.de/dokumentation/kessler-ist> (accessed 15 October 2019).
19. Lacey N. *Image and representation: Key concepts of media studies*. Basingstoke: Palgrave-Macmillan. 291 p.
20. *The Late Show with David Letterman/ Stephen Colbert*. URL: <https://www.cbs.com/shows/the-late-show-with-stephen-colbert/> (accessed 15 October 2019).
21. *The Wright Stuff*. URL: <https://www.imdb.com/title/tt0315727/> (accessed 15 October 2019).
22. *TheEllenShow*. URL: <https://www.ellentube.com/> (accessed 15 October 2019).